

WIELKOPOLSKI KURATOR OŚWIATY

Poznań, 1 czerwca 2026 roku

*"Wszyscy dorośli byli kiedyś dziećmi,
ale niewielu z nich pamięta o tym".
Antoine de Saint-Exupéry*

**Drogie Dzieci,
Szanowni Rodzice, Nauczyciele, Wychowawcy i Opiekunowie,**

Dzień Dziecka jest jednym z tych dni, które bardzo łatwo zamienić w kolorowe święto życzeń, uśmiechów, słodyczy i dobrych słów. A jednak jego prawdziwy sens sięga znacznie głębiej. Przypomina nam, dorosłym, że dziecko nie jest dodatkiem do naszego świata, zadaniem do wykonania ani małym człowiekiem, którego trzeba jak najszybciej doprowadzić do dorosłości. Dziecko jest osobą – pełną godności, wrażliwości, pytań, lęków, zachwyków i niepowtarzalnych talentów.

Dziecko nie jest projektem dorosłych. Nie przychodzi na świat po to, by spełniać nasze ambicje, realizować niespełnione marzenia, potwierdzać nasze oczekiwania czy mieścić się w scenariuszach, które ktoś napisał za nie wcześniej. Ma prawo do własnych marzeń, do własnej drogi, do zabawy, do odpoczynku, do błędów, do pytań i do dzieciństwa, którego nie wolno mu odbierać zbyt wcześnie.

Janusz Korczak przypominał, że dziecko nie staje się człowiekiem dopiero w dorosłości, lecz jest nim od początku. W tych słowach zawiera się zobowiązanie, którego nie wolno nam lekceważyć. Jeśli naprawdę traktujemy dziecko poważnie, musimy uznać nie tylko jego prawo do nauki, bezpieczeństwa i troski, lecz także jego prawo do bycia sobą i to bez nieustannego porównywania, przyspieszania, oceniania i dopasowywania do wyobrażeń dorosłych.

Drogie Dzieci,

w dniu Waszego święta życzę Wam, abyście mogły dorastać w świecie, który nie będzie mierzył Waszej wartości wyłącznie ocenami, wynikami, dyplomami, sukcesami i spełnianiem cudzych oczekiwań. Życzę Wam, abyście miały odwagę marzyć po swojemu, odkrywać to, co naprawdę Was porusza, co budzi Waszą ciekawość, co daje Wam radość i poczucie sensu – nawet wtedy, gdy nie zawsze mieści się to w planach, ambicjach i wyobrażeniach nas, dorosłych.

Życzę Wam dorosłych, którzy będą umieli Was słuchać, a nie tylko pouczać; wspierać, a nie tylko wymagać; prowadzić, ale nie zawłaszczać. Dorosłych, którzy nie będą wyśmiewać Waszych pytań, lekceważyć Waszych smutków, gasić Waszej wyobraźni ani kazać Wam udawać kogoś, kim nie jesteście. Życzę Wam domu, szkoły i świata, w których będzie miejsce na naukę, ale także na odpoczynek; na obowiązki, ale także na radość; na rozwój, ale także na zwyczajną dziecięcą beztroskę.

Pozwólmy dzieciom być dziećmi. Nie odbierajmy im czasu na zabawę, rozmowę, śmiech, przyjaźń, spokojne patrzenie w niebo, wymyślanie własnych historii i na zwyczajne „nicnierobienie”, które w świecie dziecka często wcale nie jest pustką.

Czasem największym prezentem, jaki możemy dać dziecku, jest spokojna obecność, cierpliwość i zgoda na to, by rosło nie według naszego pośpiechu, lecz według własnego rytmu.

Radość dziecka, jego naturalna ciekawość, zdolność zachwytu nad światem, ufność wobec ludzi i potrzeba bliskości nie są czymś naiwnym ani błahym. Są darem, który trzeba chronić i pielęgnować, ponieważ to właśnie z poczucia bezpieczeństwa, akceptacji i miłości wyrasta człowiek odważny, twórczy, wrażliwy na innych i zdolny do odpowiedzialności. Dziecko, które czuje się kochane po prostu dlatego, że jest, otrzymuje fundament, którego nie da się zastąpić niczym innym.

Nam, dorosłym, życzę, abyśmy w Dniu Dziecka nie poprzestali na pięknych słowach i dobrych życzeniach. Niech to święto będzie dla nas przypomnieniem i zobowiązaniem jednocześnie. **Nie zamieniamy życia dzieci w niekończący się plan zajęć, oczekiwań, ocen, treningów i sprawdzianów z przyszłości. Nie każmy im zbyt wcześnie dźwigać ciężaru naszych niespełnionych ambicji.** Dziecko potrzebuje miłości, która nie zależy od wyników. Potrzebuje obecności; potrzebuje granic, które dają bezpieczeństwo, ale nie odbierają jednocześnie wolności.

Dom i szkoła powinny pomagać dziecku rosnąć, a nie ścigać się z jego dzieciństwem. Powinny odkrywać talenty, a nie produkować lęk przed błędem. **Naszym zadaniem nie jest napisanie życia za dziecko. Naszym zadaniem jest stworzyć mu takie warunki, aby mogło bezpiecznie, odważnie i po swojemu odkrywać, kim jest, żeby mogło samo tworzyć swój własny świat, nawet jeśli nie jest on zgodny z naszym wyobrażeniem czy oczekiwaniem.**

Niech więc Dzień Dziecka będzie nie tylko świętem najmłodszych, ale także lekcją dla dorosłych. Lekcją uważności, czułości i pokory wobec tajemnicy dzieciństwa. Każde dziecko niesie w sobie świat, którego nie wolno nam zagłuszyć pośpiechem, wymaganiami ani własnymi wyobrażeniami. Naszą rolą jest ten świat chronić, wspierać i z miłością mu towarzyszyć.

Drogie Dzieci, życzę Wam, abyście zawsze czuły, że jesteście ważne – nie za coś, nie pod warunkiem, nie dopiero wtedy, gdy spełnicie czyjeś oczekiwania, ale po prostu dlatego, że jesteście. Niech Wasze dzieciństwo będzie bezpieczne, radosne, pełne bliskości, zachwytu i wiary w siebie. A my, dorośli, pamiętajmy każdego dnia, że dziecko, któremu pozwolimy być sobą, ma największą szansę wyrosnąć na człowieka szczęśliwego, dobrego i wolnego.

Z najlepszymi życzeniami z okazji Dnia Dziecka

*dr Igor Marek Bykowski
Wielkopolski Kurator Oświaty*